

Mäns våld mot kvinnor är ett allvarligt samhällsproblem som berör många människors liv och vardag. År 2012 anmäldes 30 817 fall av misshandel och fler än 3 810 våldtäkter mot kvinnor över 15 år. Det anmäldes även 183 försök till mord eller dråp och 21 konstaterade fall av mord eller dråp på kvinnor (Brottsförebyggande rådet, Brå). Under 2000-talet har antalet anmälningar av misshandelsbrott mot kvinnor ökat med 47 procent. Ökningen beror delvis på att kvinnors benägenhet att anmäla har ökat, men det finns även mycket som tyder på att det faktiska våldet mot kvinnor ökar (Diesen och Diesen, Övergrepp mot kvinnor och barn, 2009, Brå 2008:25).

Brottsstatistiken visar att de kvinnor som utsätts för våldsbrott ofta är bekanta med eller har en nära relation till den som utpekas som gärningsman. År 2012 begicks 61 procent av de anmälda misshandelsfallen inomhus av en bekant till kvinnan. Att våldet ofta utövas inom hemmets fyra väggar är en av förklaringarna till det stora mörkertalet. Varje år dödas dessutom i medeltal 17 kvinnor av en närstående man.

Under en så kort tid som ett Fullmäktige eller ett nämndsammanträde utsätts ett okänt antal kvinnor för fysiskt, men också psykiskt, våld. Ett antal barn blir ofrivilligt vittne till ett brott: att någon de har mycket stort förtroende för utsätter en annan person för våld och kränkningar – kanske har till och med detta fysiska våld dödlig utgång.

Av de som inte dödas är det bara en bråkdel som anmäler vad de varit utsatta för. En del behöver kommunens hjälp med det mest basala, som t ex en bostad. De har allt här i kommunen och måste därför stanna kvar här så länge det är teoretiskt möjligt.

Alla dessa kvinnor har olika fysiska eller psykiska villkor. En del har barn, andra inte. En del har barn med särskilda behov – andra klarar sig fint bara de kan känna sig trygga. En del behöver vår hjälp att säkra tidigare ingångna avtal.

En del får, av vår egen socialtjänst, veta att det är större chans att barnen blir omhändertagna än att de får en reell chans att få bo tillsammans i trygghet igen.

Med ovanstående i färskt minne ber undertecknad om fullmäktiges tillstånd att fråga socialnämndens ordförande, Kommunalråd Ingrid Landin (MP):

- Vad är du villig att göra för de kvinnor som har barn med särskilda behov och behöver kommunens hjälp med bostad?

Johannes Folkesson, V